

GROWTH OF THE TRINITY CONCEPT

The Trinity concept of revealed religion must not be confused with the triad beliefs of evolutionary religions. The ideas of triads arose from many suggestive relationships but chiefly because of the three joints of the fingers, because three legs were the fewest which could stabilize a stool, because three support points could keep up a tent; furthermore, primitive man, for a long time, could not count beyond three.

Aside from certain natural couplets, such as past and present, day and night, hot and cold, and male and female, man generally tends to think in triads: yesterday, today, and tomorrow; sunrise, noon, and sunset; father, mother, and child. Three cheers are given the victor. The dead are buried on the third day, and the ghost is placated by three ablutions of water.

As a consequence of these natural associations in human experience, the triad made its appearance in religion, and this long before the Paradise Trinity of Deities, or even any of their representatives, had been revealed to mankind. Later on, the Persians, Hindus, Greeks, Egyptians, Babylonians, Romans, and Scandinavians all had triad gods, but these were still not true trinities. Triad deities all had a

RAZVOJ KONCEPTA TROJSTVA

Koncept Trojstva religije otkrivenja ne trebate zamijeniti s trijadnim vjerovanjima evolutivnih religija. Ideje trijada proizlaze iz mnogih sugestivnih odnosa, a prije svega iz tri zgloba u kostima prstiju, kao i zbog toga što je tri najmanji broj nogu na kojima stolac može stabilno stajati i što se uz pomoć tri štapa može podići tabor; štoviše, primitivni čovjek dugo nije mogao brojati dalje od tri.

Na stranu od određenih primitivnih parova kao što su prošlost-sadašnjost, dan-noć, vruće-hladno, muško-žensko, čovjek temelji svoje razmišljanje na trijadima: jučer-danas-sutra; jutro-podne-večer; otac-majka-dijete. Pobjedniku se kliče tri puta. Mrtvi se sahranjuju na treći dan, dok se duhovi umiruju s tri polijevanja vode.

Kao posljedica ovih prirodnih veza u ljudskom iskustvu, trijadi su se pojavili u religiji dugo prije nego što je ideja Rajskog Trojstva koja povezuje Božanstva ili bilo koji oblik njihovih zastupnika bila objavljena ljudima. Perzijanci, Hindusi, Grci, Egipćani, Babilonjani, Rimljani i Skandinavci su svi u kasnijim razdobljima imali trojska božanstva, ali ona još uvijek nisu bila prava trojstva. Trojna

natural origin and have appeared at one time or another among most of the intelligent peoples of Urantia. Sometimes the concept of an evolutionary triad has become mixed with that of a revealed Trinity; in these instances it is often impossible to distinguish one from the other.

URANTIAN TRINITY CONCEPTS

The first Urantian revelation leading to the comprehension of the Paradise Trinity was made by the staff of Prince Caligastia about one-half million years ago. This earliest Trinity concept was lost to the world in the unsettled times following the planetary rebellion.

The second presentation of the Trinity was made by Adam and Eve in the first and second gardens. These teachings had not been wholly obliterated even in the times of Machiventa Melchizedek about thirty-five thousand years later, for the Trinity concept of the Sethites persisted in both Mesopotamia and Egypt but more especially in India, where it was long perpetuated in Agni, the Vedic three-headed fire god.

The third presentation of the Trinity was made by Machiventa Melchizedek, and this doctrine was symbolized by the three concentric circles which the sage of Salem wore on his

Božanstva sva imaju prirodno porijeklo i javljaju se u različitim razdobljima među većinom inteligentnih naroda Urantije. Nekom prilikom je došlo do zbrke evolutivnog trijada s idejom obznanjenog Trojstva; u ovom ih je slučaju gotovo nemoguće odvojiti.

KONCEPTI TROJSTVA NA URANTIJI

Prvo otkrivenje na Urantiji koji je vodilo razumijevanju Rajskog Trojstva objavilo je osoblje Princa Kaligastije prije nekih pola milijuna godina. Svijet je izgubio ovu najraniju koncepciju Božanstva prilikom nemirnih vremena koja su pratila planetarnu pobunu.

Drugu objavu Trojstva poduzeli su Adam i Eva u okviru prvog i drugog vrta. Ova učenja su se još održala u vrijeme Makivente Melkizedeka poslije nekih trideset pet tisuća godina, kako se setitski koncept Trojstva održao u Mezopotamiji i Egiptu, a prije svega u Indiji, gdje je dugo postojao u obliku Agne, vedskog troglavog boga vatre.

Makiventa Melkizedek je objavio treću prezentaciju Trojstva, doktrinu koja je predložena simbolom tri koncentrična kruga koja je mudrac iz Salema nosio na grudima. Ali

breast plate. But Machiventa found it very difficult to teach the Palestinian Bedouins about the Universal Father, the Eternal Son, and the Infinite Spirit. Most of his disciples thought that the Trinity consisted of the three Most Highs of Norlatiadek; a few conceived of the Trinity as the System Sovereign, the Constellation Father, and the local universe Creator Deity; still fewer even remotely grasped the idea of the Paradise association of the Father, Son, and Spirit.

Through the activities of the Salem missionaries the Melchizedek teachings of the Trinity gradually spread throughout much of Eurasia and northern Africa. It is often difficult to distinguish between the triads and the trinities in the later Andite and the post-Melchizedek ages, when both concepts to a certain extent intermingled and coalesced.

Among the Hindus the trinitarian concept took root as Being, Intelligence, and Joy. (A later Indian conception was Brahma, Siva, and Vishnu.) While the earlier Trinity portrayals were brought to India by the Sethite priests, the later ideas of the Trinity were imported by the Salem missionaries and were developed by the native intellects of India through a compounding of these doctrines with the evolutionary triad conceptions.

Makiventi je bilo vrlo teško poučiti palestinske beduine ideji Oca Svih, Vječnog Sina i Beskonačnog Duha. Većina njegovih učenika je vjerovala da se Trojstvo sastojalo od tri Svevišnja Norlatiadeka; mali broj učenika je smatrao da u Trojstvo ulaze Vladar Sustava, Otac Zviježđa i Stvaralačko Božanstvo lokalnog svemira; tek mali broj je donekle razumijevao ideju Rajske povezanosti Oca, Sina i Duha.

Zahvaljujući aktivnostima salemskih misionara, Melkizedekov koncept Trojstva se polako proširio većim dijelom Eurazije i sjeverne Afrike. Često je teško ustanoviti razliku između trijada i trojstava kasnijih anditskih i post-melkizedeških doba, kad su se ova dva koncepta u određenoj mjeri povezala i stopila.

Među Indusima, trojstveni koncept je pustio korijenje kao Biće, Inteligencija i Radost. (Kasnija indijska koncepcija Brahme, Šive i Višne.) Dok su ranije predstave Trojstva našle put u Indiju preko setitskih svećenika, kasnije ideje Trojstva su uvezene putem salemskih misionara i razvijene djelovanjem domaćih filozofa Indije povezivanjem ovih doktrina s evolutivnim konceptima trijada.

The Buddhist faith developed two doctrines of a trinitarian nature: The earlier was Teacher, Law, and Brotherhood; that was the presentation made by Gautama Siddhartha. The later idea, developing among the northern branch of the followers of Buddha, embraced Supreme Lord, Holy Spirit, and Incarnate Savior.

And these ideas of the Hindus and Buddhists were real trinitarian postulates, that is, the idea of a threefold manifestation of a monotheistic God. A true trinity conception is not just a grouping together of three separate gods.

The Hebrews knew about the Trinity from the Kenite traditions of the days of Melchizedek, but their monotheistic zeal for the one God, Yahweh, so eclipsed all such teachings that by the time of Jesus' appearance the Elohim doctrine had been practically eradicated from Jewish theology. The Hebrew mind could not reconcile the trinitarian concept with the monotheistic belief in the One Lord, the God of Israel.

The followers of the Islamic faith likewise failed to grasp the idea of the Trinity. It is always difficult for an emerging monotheism to tolerate trinitarianism when confronted by polytheism. The trinity idea takes best hold of

Budistička vjera razvija dvije doktrine trinitarne prirode: Prvo učenje o Učitelju, Zakonu i Bratstvu; ovu ideju predstavlja Gvatama Sidarta. Kasnija ideja koja vuče porijeklo od kasnijeg ogranka Budinih učenika obuhvaća Vrhovnog Boga, Sveti Duh i Utjelovljenog Spasitelja.

Ove ideje Indusa i Budista u sebi nose istinske trojske postulate, to jest, ideju trostrukog ispoljenja monoteističkog Boga. Istinska trojska koncepcija nije samo stvar povezivanja ova tri odvojena boga.

Jevreji su upoznali Trojstvo preko učenja kenitskih tradicija iz vremena Melkizedeka, dok je njihova monoteistička težnja za jednim Bogom, Jahvom, tako zasjenila sva ova učenja da je u vrijeme Isusove pojave doktrina Elohima bila praktično izbrisana iz židovske teologije. Jevrejski um nije mogao pomiriti trojski koncept monoteističkog vjerovanja u Jednog Gospodina, Boga Izraela.

Pripadnici islamske vjere također nisu uspjeli shvatiti ideju Trojstva. Novoformiranom monoteizmu nikad nije lako tolerirati trinitarizam kad se nađe suočen s politeizmom. Ideja trojstva najbolje prolazi u okviru religija

those religions which have a firm monotheistic tradition coupled with doctrinal elasticity. The great monotheists, the Hebrews and Mohammedans, found it difficult to distinguish between worshipping three gods, polytheism, and trinitarianism, the worship of one Deity existing in a triune manifestation of divinity and personality.

Jesus taught his apostles the truth regarding the persons of the Paradise Trinity, but they thought he spoke figuratively and symbolically. Having been nurtured in Hebraic monotheism, they found it difficult to entertain any belief that seemed to conflict with their dominating concept of Yahweh. And the early Christians inherited the Hebraic prejudice against the Trinity concept.

The first Trinity of Christianity was proclaimed at Antioch and consisted of God, his Word, and his Wisdom. Paul knew of the Paradise Trinity of Father, Son, and Spirit, but he seldom preached about it and made mention thereof in only a few of his letters to the newly forming churches. Even then, as did his fellow apostles, Paul confused Jesus, the Creator Son of the local universe, with the Second Person of Deity, the Eternal Son of Paradise.

The Christian concept of the Trinity, which began to gain recognition near the close

koje imaju čvrsto monoteističko uporište zajedno s doktrinskim elasticitetom. Veliki monoteisti, Jevreji i Muslimani, nisu uspjeli uvidjeti razliku između obožavanja triju bogova (mnogoboštva) i trinitarizma ili obožavanja jednog Božanstva koje u sebi nosi trojedino ispoljenje božanstva i ličnosti.

Isus je učio svoje apostole istini u vezi osoba Rajskog Trojstva, ali oni su mislili da je govorio figurativno i simbolički. Kako su bili podignuti u okružju jevrejskog monoteizma, bilo im je teško prihvatiti vjerovanje koje se naočigled kosilo s dominantnom predstavom Jehve. Rani kršćani su također naslijedili jevrejske predrasude protiv ideje Trojstva.

Prvi put Trojstvo kršćanstva je proglašeno u Antiohiji, a sastojalo se od Boga, njegove Riječi i njegove Mudrosti. Paul je poznavao ideju Rajskog Trojstva, Boga, Sina i Oca, ali je rijetko učio na ovu temu i jedino ju je pomenuo u nekoliko pisama novoformiranim crkvama. Ovom prilikom, kao što su to učinili Isusovi apostoli, Paul je zamijenio Isusa – Sina Stvoritelja lokalnog svemira – s Drugom osobom Božanstva, Vječnim Sinom Raja.

Kršćanski koncept Trojstva koji se počeo temeljiti pri kraju prvog stoljeća poslije

of the first century after Christ, was comprised of the Universal Father, the Creator Son of Nebadon, and the Divine Minister of Salvington—Mother Spirit of the local universe and creative consort of the Creator Son.

Not since the times of Jesus has the factual identity of the Paradise Trinity been known on Urantia (except by a few individuals to whom it was especially revealed) until its presentation in these revelatory disclosures. But though the Christian concept of the Trinity erred in fact, it was practically true with respect to spiritual relationships. Only in its philosophic implications and cosmological consequences did this concept suffer embarrassment: It has been difficult for many who are cosmic minded to believe that the Second Person of Deity, the second member of an infinite Trinity, once dwelt on Urantia; and while in spirit this is true, in actuality it is not a fact. The Michael Creators fully embody the divinity of the Eternal Son, but they are not the absolute personality.

TRINITY UNITY AND DEITY PLURALITY

Monotheism arose as a philosophic protest against the inconsistency of polytheism. It developed first through pantheon organizations with the departmentalization of supernatural activities, then through the

Krista, ubrajao je Oca Svih, Sina Stvoritelja Nebadona i Božansku Služiteljicu Salvingtona – Majčinski Duh lokalnog svemira i stvaralačku suradnicu Sina Stvoritelja.

Od Isusovog vremena ljudima Urantije nije predložen istinski identitet Rajskog Trojstva (s izuzetkom nekoliko osoba kojima su ova učenja objavljena) sve do ovog otkrivenja. Ali dok kršćanska ideja Trojstva u sebi nosi grešku, ona je svejedno istinita u pogledu duhovnih odnosa. Jedino u pogledu filozofskih implikacija i kozmoloških posljedica ova ideja stvara neprijatnosti: Mnogi kozmički svjesni ljudi nisu mogli prihvatiti ideju da je Druga Osoba Božanstva, drugi član beskonačnog Trojstva, jednom prilikom živio na Urantiji; i dok je ovo u duhu istina, u stvarnosti ova činjenica nije ispravna. Bića iz reda Mihaela-Stvoritelja u cjelosti utjelovljuju božanstvenost Vječnog Sina, ali ona nisu apsolutne ličnosti.

TROJSKO JEDINSTVO I PLURALNOST BOŽANSTVA

Monoteizam se javlja kao filozofski protest protiv nedosljednosti politeizma. Razvija se kroz panteon organizacija procesom grupacije nadprirodnih aktivnosti u sve uže i uže kategorije, zatim putem henoteističkog

henotheistic exaltation of one god above the many, and finally through the exclusion of all but the One God of final value.

Trinitarianism grows out of the experiential protest against the impossibility of conceiving the oneness of a deanthropomorphized solitary Deity of unrelated universe significance. Given a sufficient time, philosophy tends to abstract the personal qualities from the Deity concept of pure monotheism, thus reducing this idea of an unrelated God to the status of a pantheistic Absolute. It has always been difficult to understand the personal nature of a God who has no personal relationships in equality with other and co-ordinate personal beings. Personality in Deity demands that such Deity exist in relation to other and equal personal Deity.

Through the recognition of the Trinity concept the mind of man can hope to grasp something of the interrelationship of love and law in the time-space creations. Through spiritual faith man gains insight into the love of God but soon discovers that this spiritual faith has no influence on the ordained laws of the material universe. Irrespective of the firmness of man's belief in God as his Paradise Father, expanding cosmic horizons demand that he also give recognition to the reality of Paradise Deity

uzvišenja jednog boga iznad mnogih, te ukidanjem svih bogova izuzev Jednog Boga vrhovne vrijednosti.

Trinitarizam izrasta iz iskustvene pobune protiv činjenice da čovjeku nije moguće spoznati jedno jedino deantropomorfno osamljeno Božanstvo nepovezanog kozmičkog značenja. U okviru dovoljno vremena, filozofija pokazuje tendenciju prema abstrakciji osobnih kvaliteta božanskog koncepta nepatvorenog monoteizma i tako svodi ideju nepovezanog Boga na status panteističkog Apsoluta. Čovjeku je uvijek bilo teško shvatiti ideju da osobna priroda Boga može postojati bez osobne povezanosti s drugim njemu jednakim i podređenim osobnim bićima. To što Božanstvom ima ličnost zahtijeva da takvo Božanstvo postoji u odnosu s drugim njemu jednakim osobnim Božanstvima.

Prihvatanjem ideje Trojstva čovjekov um može shvatiti jedan dio međuodnosa ljubavi i zakona u vremensko-prostornim tvorevinama. Putem duhovne vjere čovjek upoznaje ljubav Boga i u isto vrijeme otkriva da ista ova duhovna vjera nema utjecaja na utemeljene zakone materijalnog svemira. Unatoč čvrstini čovjekovog vjerovanja u Boga kao njegovog Rajskog Oca, ekspanzivni kozmički horizont zahtijeva da čovjek prizna i stvarnost Rajskog Božanstva koja postoji u obliku

as universal law, that he recognize the Trinity sovereignty extending outward from Paradise and overshadowing even the evolving local universes of the Creator Sons and Creative Daughters of the three eternal persons whose deity union is the fact and reality and eternal indivisibility of the Paradise Trinity.

And this selfsame Paradise Trinity is a real entity—not a personality but nonetheless a true and absolute reality; not a personality but nonetheless compatible with coexistent personalities—the personalities of the Father, the Son, and the Spirit. The Trinity is a supersummative Deity reality eventuating out of the conjoining of the three Paradise Deities. The qualities, characteristics, and functions of the Trinity are not the simple sum of the attributes of the three Paradise Deities; Trinity functions are something unique, original, and not wholly predictable from an analysis of the attributes of Father, Son, and Spirit.

For example: The Master, when on earth, admonished his followers that justice is never a *personal* act; it is always a *group* function. Neither do the Gods, as persons, administer justice. But they perform this very function as a collective whole, as the Paradise Trinity.

The conceptual grasp of the Trinity association of Father, Son, and Spirit prepares

univerzalnog zakona, da prizna suverenitet Trojstva koji se širi iz centra-Raja prema spoljašnjosti i koji nadsjenjuje same evolutivne lokalne svemire Sina Stvoritelja i Stvaralačkih kćerki triju vječnih osoba čija povezanost u božanstvu predstavlja činjenicu i stvarnost i vječnu nerazdvojivost Rajskog Trojstva.

I isto ovo Rajsko Trojstvo je stvarna jedinka – koja nije ličnost ali koja je svejedno istinska i apsolutna stvarnost; nije ličnost ali je svejedno kompatibilna sa supostojećim ličnostima – ličnostima Oca, Sina i Duha. Trojstvo je nadsumativna stvarnost Božanstva koja se javlja iz povezanosti triju Rajskih Božanstava. Osobine, obilježja i funkcije Trojstva nisu jednostavna suma osobina triju Rajskih Božanstava; Trojstvo djeluje kao jedinka koja je jedinstva i originalna i koja nije posve predvidiva na osnovu analize osobina Oca, Sina i Duha.

Primjerice: Učitelj, kad je bio na zemlji, upozorio je svoje učenike da pravda nikad nije funkcija *osobe*; ona uvijek treba biti izvedena djelovanjem *grupe*. Bogovi, kao osobe, ne sprovode pravdu. Ali oni sprovode pravdu kao kolektivna jedinka, Rajsko Trojstvo.

Konceptualno razumjevanje Rajske veze između Oca, Sina i Duha priprema

the human mind for the further presentation of certain other threefold relationships.

Theological reason may be fully satisfied by the concept of the Paradise Trinity, but philosophical and cosmological reason demand the recognition of the other triune associations of the First Source and Center, those triunities in which the Infinite functions in various non-Father capacities of universal manifestation—the relationships of the God of force, energy, power, causation, reaction, potentiality, actuality, gravity, tension, pattern, principle, and unity.

TRINITIES AND TRIUNITIES

While mankind has sometimes grasped at an understanding of the Trinity of the three persons of Deity, consistency demands that the human intellect perceive that there are certain relationships between all seven Absolutes. But all that which is true of the Paradise Trinity is not necessarily true of a *triunity*, for a triunity is something other than a trinity. In certain functional aspects a triunity may be analogous to a trinity, but it is never homologous in nature with a trinity.

Mortal man is passing through a great age of expanding horizons and enlarging concepts on Urantia, and his cosmic philosophy must accelerate in evolution to keep pace with the expansion of the intellectual arena of human

ljudski um za buduće upoznavanje određenih trostrukih odnosa. Dok se teološki razlozi koji počivaju u podlozi ovih ideja mogu u cjelosti zadovoljiti konceptom Rajskog Trojstva, filozofski i kozmološki razlozi zahtijevaju prepoznavanje drugih trojedinih odnosa Prvog Izvora i Centra, istih trojedinih jedinki u kojima Beskonačni djeluje u različitim ne-Očinskim ulogama kozmičkih ispoljenja – odnosima Boga sile, energije, moći, uzročnosti, reakcije, potencijalnosti, aktualnosti, gravitacije, napona, uzorka, principa i jedinstva.

TRINITI I TROJEDINSTVA

Dok je čovječanstvo nekom prilikom bilo u stanju razumjeti Trojstvo triju osoba Božanstva, dosljednost zahtijeva da ljudski intelekt spozna postojanje određenih odnosa između svih sedam Apsoluta. Ali sve što vrijedi kao istinito u vezi Rajskog Trojstva ne mora u svakom slučaju biti istinito u vezi *trojedinstva*, jer trojedinstvo je različito od trojstva. U određenim funkcionalnim aspektima trojedinstvo može biti analogno trojstvu, ali ono nikad nije homologno u prirodi s trojstvom.

Smrtni ljudi trenutno žive u jednom veličanstvenom razdoblju koje je obilježeno proširenjem obzorja i uvećanjem konceptualnog razumjevanja na Urantiji i čovjekova kozmička filozofija mora proći ubrzanim procesom

thought. As the cosmic consciousness of mortal man expands, he perceives the interrelatedness of all that he finds in his material science, intellectual philosophy, and spiritual insight. Still, with all this belief in the unity of the cosmos, man perceives the diversity of all existence. In spite of all concepts concerning the immutability of Deity, man perceives that he lives in a universe of constant change and experiential growth. Regardless of the realization of the survival of spiritual values, man has ever to reckon with the mathematics and premathematics of force, energy, and power.

In some manner the eternal repleteness of infinity must be reconciled with the time-growth of the evolving universes and with the incompleteness of the experiential inhabitants thereof. In some way the conception of total infinitude must be so segmented and qualified that the mortal intellect and the morontia soul can grasp this concept of final value and spiritualizing significance.

While reason demands a monotheistic unity of cosmic reality, finite experience requires the postulate of plural Absolutes and of their co-ordination in cosmic relationships. Without co-ordinate existences there is no possibility for the appearance of diversity of absolute relationships, no chance for the

proširenja intelektualne arene ljudske misli. S proširenjem kozmičke svijesti, čovjek upoznaje povezanost svih pojava svoje materijalne znanosti, intelektualne filozofije i duhovnog uvida. Štoviše, sa svim ovim vjerovanjem u jedinstvo kozmosa, čovjek spoznaje raznolikost u svemu što postoji. Unatoč svim konceptima u vezi nepromjenjivosti Božanstva, čovjek spoznaje da živi u svemiru koji je obilježen neprestanom promjenom i iskustvenim rastom. Bez obzira na postignuće opstanka duhovnih vrijednosti, čovjek se uvijek mora nositi s matematičkom i predmatematičkom računicom sile, energije i moći.

Na neki se način vječna prepunost beskonačnosti mora pomiriti s vremenskim rastom evolutivnih svemira i s nepotpunosti njihovih iskustvenih žitelja. Na neki način, koncepcija sveobuhvatne beskonačnosti mora biti segmentirana i kvalificirana kako bi smrtni intelekt i morontija duša bili u stanju shvatiti ovaj koncept konačne vrijednosti i produhovljujućeg značenja.

Dok razum zahtijeva monoteističko jedinstvo kozmičke stvarnosti, konačno iskustvo zahtijeva postulaciju pluralnih Apsoluta kao i njihovu koordinaciju u kozmičkim odnosima. Bez ravnopravne egzistencije ne može postojati mogućnost za pojavu raznolikosti apsolutnih odnosa, niti prilika za djelovanje

operation of differentials, variables, modifiers, attenuators, qualifiers, or diminishers.

In these papers total reality (infinity) has been presented as it exists in the seven Absolutes:

1. The Universal Father.
2. The Eternal Son.
3. The Infinite Spirit.
4. The Isle of Paradise.
5. The Deity Absolute.
6. The Universal Absolute.
7. The Unqualified Absolute.

The First Source and Center, who is Father to the Eternal Son, is also Pattern to the Paradise Isle. He is personality unqualified in the Son but personality potentialized in the Deity Absolute. The Father is energy revealed in Paradise-Havona and at the same time energy concealed in the Unqualified Absolute. The Infinite is ever disclosed in the ceaseless acts of the Conjoint Actor while he is eternally functioning in the compensating but enshrouded activities of the Universal Absolute. Thus is the Father related to the six co-ordinate Absolutes, and thus do all seven encompass the circle of infinity throughout the endless cycles of eternity.

It would seem that triunity of absolute relationships is inevitable. Personality seeks other personality association on absolute as well as on all other levels. And the association of the

diferencijalnosti, varijabilosti, modifikacije, atenuacije, kvalifikacije ili minimizacije.

U ovim poglavljima sveobuhvatna stvarnost (beskonačnost) je predložena onako kako postoji u sedam Apsoluta, kao:

1. Otac Svih.
2. Vječni Sin.
3. Beskonačni Duh.
4. Otok Raja.
5. Božanstvo Apsolut.
6. Univerzalni Apsolut.
7. Neograničeni Apsolut.

Prvi Izvor i Centar, koji je Otac Vječnog Sina, je također Uzorak Rajskog Otoka. On je ličnost koja je neograničena u Sinu i ličnost koja je potencijalizirana u Božanstvu Apsolutu. Otac je energija obznanjena u Raju-Havoni i u isto vrijeme energija prikrivena u Neograničenom Apsolutu. Beskonačni je zauvijek obznanjen u neprekidnim djelima Sjedinjenog Činitelja, dok je vječno djelotvoran u kompenzativnim ali zavijenim aktivnostima Univerzalnog Apsoluta. Takav je odnos Oca naspram šest ravopravnih Apsoluta i tako njih sedam okružuju pojas beskonačnosti uzduž beskrajnih kružnica vječnosti.

Može djelovati da je trojedinstvo apsolutnih odnosa neminovno. Ličnost teži odnosu s drugim ličnostima na apsolutnim kao i drugim razinama. A povezanost triju

three Paradise personalities eternalizes the first triunity, the personality union of the Father, the Son, and the Spirit. For when these three persons, *as persons*, conjoin for united function, they thereby constitute a triunity of functional unity, not a trinity—an organic entity—but nonetheless a triunity, a threefold functional aggregate unanimity.

The Paradise Trinity is not a triunity; it is not a functional unanimity; rather is it undivided and indivisible Deity. The Father, Son, and Spirit (as persons) can sustain a relationship to the Paradise Trinity, for the Trinity is their undivided Deity. The Father, Son, and Spirit sustain no such personal relationship to the first triunity, for that is their functional union as three persons. Only as the Trinity—as undivided Deity—do they collectively sustain an external relationship to the triunity of their personal aggregation.

Thus does the Paradise Trinity stand unique among absolute relationships; there are several existential triunities but only one existential Trinity. A triunity is not an entity. It is functional rather than organic. Its members are partners rather than corporative. The components of the triunities may be entities, but a triunity itself is an association.

There is, however, one point of comparison between trinity and triunity: Both

ličnosti Raja daje vječnost prvom trojedinstvu, uniji ličnosti Oca, Sina i Duha. Jer svakom prilikom kad se ove tri osobe, *kao osobe*, sastanu u cilju zajedničkog djelovanja, gradi se trojedinstvo funkcionalnog jedinstva, ne trojstvo – kao organska jedinka – ali svejedno trojedinstvo, trostruki funkcionalni agregat jednoglasnosti.

Rajsko Trojstvo nije trojedinstvo; ono nije funkcionalna jednoglasnost; ono je prije nepodijeljeno i nepodjeljivo Božanstvo. Otac, Sin i Duh (kao osobe) mogu podržavati odnos Rajskog Trojstva, jer Trojstvo je njihovo nepodijeljeno Božanstvo. Otac, Sin i Duh ne podržavaju takve osobne odnose prema prvom trojedinstvu, jer ovo je njihovo funkcionalno jedinstvo koje postižu kao tri osobe. Jedino kao Trojstvo – nepodijeljeno Božanstvo – kolektivno podržavaju spoljašnje odnose prema trojedinstvu svog osobnog agregata.

Rajsko Trojstvo tako ima jedinstven status među apsolutnim odnosima; postoji više egzistencijalnih trojedinstava, ali samo jedno egzistencijalno Trojstvo. Trojedinstvo nije jedinka. Ono je funkcionalno, a ne organsko. Njegovi članovi su partneri, a ne korporativ. Činitelji trojedinstva mogu biti jedinke, ali trojedinstvo samo po sebi je veza.

Postoji, međutim, jedna točka uzajamne sličnosti između trojstva i trojedinstva: I jedno

eventuate in functions that are something other than the discernible sum of the attributes of the component members. But while they are thus comparable from a functional standpoint, they otherwise exhibit no categorical relationship. They are roughly related as the relation of function to structure. But the function of the triunity association is not the function of the trinity structure or entity.

The triunities are nonetheless real; they are very real. In them is total reality functionalized, and through them does the Universal Father exercise immediate and personal control over the master functions of infinity.

THE SEVEN TRIUNITIES

In attempting the description of seven triunities, attention is directed to the fact that the Universal Father is the primal member of each. He is, was, and ever will be: the First Universal Father-Source, Absolute Center, Primal Cause, Universal Controller, Limitless Energizer, Original Unity, Unqualified Upholder, First Person of Deity, Primal Cosmic Pattern, and Essence of Infinity. The Universal Father is the personal cause of the Absolutes; he is the absolute of Absolutes.

jedno i drugo vode stvaranju funkcija koje se razlikuju od vidljive sume osobina pojedinih činitelja. Ali dok ne na ovaj način mogu usporediti s funkcionalnog gledišta, oni na druge načine ne ispoljavaju bilo kakav kategorijski odnos. Ugrubo su povezani onako kako je funkcija povezana s građom. Ali funkcija trojedinstvene veze nije funkcija trojske strukture ili jedinke.

Trojedinstva su svejedno stvarna; ona su vrlo stvarna. U njima se postiže puna sveobuhvatnost funkcionalnosti i kroz njih Otac Svih ispoljava neposrednu i osobnu kontrolu nad glavnim funkcijama beskonačnosti.

SEDAM TROJEDINSTAVA

Pri svakom nastojanju da se opiše sedam trojedinstava, trebate usmjeriti pažnju na činjenicu da Otac Svih ulazi u osnovni sastav svakog. On je uvijek bio, jeste i uvijek će biti: Prvi Univerzalni Otac-Izvor, Apsolutni Centar, Izvorni Uzrok, Univerzalni Kontroler, Neograničeni Izvor Energije, Izvorno Jedinstvo, Neograničeni Uzdrživač, Prva Osoba Božanstva, Osnovni Kozmički Uzorak i Bit Beskonačnosti. Otac Svih je osobni uzrok Apsoluta; on je apsolut Apsoluta.

The nature and meaning of the seven triunities may be suggested as:

The First Triunity—the personal-purposive triunity. This is the grouping of the three Deity personalities:

1. The Universal Father.
2. The Eternal Son.
3. The Infinite Spirit.

This is the threefold union of love, mercy, and ministry—the purposive and personal association of the three eternal Paradise personalities. This is the divinely fraternal, creature-loving, fatherly-acting, and ascension-promoting association. The divine personalities of this first triunity are personality-bequeathing, spirit-bestowing, and mind-endowing Gods.

This is the triunity of infinite volition; it acts throughout the eternal present and in all of the past-present-future flow of time. This association yields volitional infinity and provides the mechanisms whereby personal Deity becomes self-revelatory to the creatures of the evolving cosmos.

The Second Triunity—the power-pattern triunity. Whether it be a tiny ultimatón, a blazing star, or a whirling nebula, even the central or superuniverses, from the smallest to the largest material organizations, always is the

Priroda i značenje sedam trojedinštava se ovako mogu sugerirati:

Prvo Trojedinstvo – osobno-namjensko trojedinstvo. Ovo je grupacija triju Božanskih ličnosti:

1. Oca Svih.
2. Vječnog Sina.
3. Beskonačnog Duha.

Ovo je trostruko jedinstvo ljubavi, milosti i službe – namjenska i osobna veza triju vječnih ličnosti Raja. Ovo je božanski fraternalna veza koja voli stvorena bića, izvedena u skladu s očinskom prirodom i u cilju pomoći u procesu uzlaza. Božanske ličnosti ovog prvog trojedinstva su Bogovi koji oporučuju ličnost, daruju duh i obdaruju um.

Ovo je trojedinstvo beskonačne volje; ono djeluje širom vječne sadašnjosti i u svakom prošlo-sadašnje-budućem tijeku vremena. Ova veza pruža beskonačnost djelovanja slobodne volje i daje mehanizam kojim osobno Božanstvo postaje samoobznanjeno stvorenjima evolutivnih svemira.

Drugo Trojedinstvo – trojedinstvo moći-uzorka. Bilo da se radni o sićušnom ultimatónu, usplamtjeloj zvijezdi, uskovitlanoj nebuli ili o samom centralnom svemiru ili nadvemiru, od najmanjih do najvećih materijalnih

physical pattern—the cosmic configuration—derived from the function of this triunity. This association consists of:

1. The Father-Son.
2. The Paradise Isle.
3. The Conjoint Actor.

Energy is organized by the cosmic agents of the Third Source and Center; energy is fashioned after the pattern of Paradise, the absolute materialization; but behind all of this ceaseless manipulation is the presence of the Father-Son, whose union first activated the Paradise pattern in the appearance of Havona concomitant with the birth of the Infinite Spirit, the Conjoint Actor.

In religious experience, creatures make contact with the God who is love, but such spiritual insight must never eclipse the intelligent recognition of the universe fact of the pattern which is Paradise. The Paradise personalities enlist the freewill adoration of all creatures by the compelling power of divine love and lead all such spirit-born personalities into the supernal delights of the unending service of the finaliter sons of God. The second triunity is the architect of the space stage whereon these transactions unfold; it determines the patterns of cosmic configuration.

organizacija, u biti uvijek postoji fizički uzorak – kozmička konfiguracija – izvedena iz djelovanja ovog trojedinstva. Ova veza se sastoji od:

1. Oca – Sina.
2. Rajskog Otoka.
3. Sjedinjenog Činitelja.

Energija slijedi organizaciju kozmičkih agenata Trećeg Izvora i Centra; energija je oblikovana prema uzorku Raja, apsolutnoj materijalizaciji; ali u pozadini sve ove neprestane manipulacije počiva osoba Oca-Sina, čije jedinstvo je prvo aktivirano u Rajskom uzorku pri pojavi Havone istovremeno s rađanjem Beskonačnog Duha, Sjedinjenog Činitelja.

U religioznom iskustvu, stvorenja uspostavljaju kontakt s Bogom koji je ljubav, ali ovaj duhovni uvid nikad ne smije zamračiti inteligentnu spoznaju kozmičke činjenice uzorka Raja. Rajske ličnosti angažiraju dobrovoljno obožavanje svih svorenih bića moćnom snagom božanske ljubavi i upravljaju sve duhom-rođene ličnosti u smjeru vrhunske radosti beskrajne službe sinova-finalitera Boga. Drugo trojedinstvo je arhitekt prostorne pozornice odvijanja transakcija; ono odlučuje o uzorcima kozmičke konfiguracije.

Love may characterize the divinity of the first triunity, but pattern is the galactic manifestation of the second triunity. What the first triunity is to evolving personalities, the second triunity is to the evolving universes. Pattern and personality are two of the great manifestations of the acts of the First Source and Center; and no matter how difficult it may be to comprehend, it is nonetheless true that the power-pattern and the loving person are one and the same universal reality; the Paradise Isle and the Eternal Son are co-ordinate but antipodal revelations of the unfathomable nature of the Universal Father-Force.

The Third Triunity—the spirit-evolutional triunity. The entirety of spiritual manifestation has its beginning and end in this association, consisting of:

1. The Universal Father.
2. The Son-Spirit.
3. The Deity Absolute.

From spirit potency to Paradise spirit, all spirit finds reality expression in this triune association of the pure spirit essence of the Father, the active spirit values of the Son-Spirit, and the unlimited spirit potentials of the Deity Absolute. The existential values of spirit have their primordial genesis, complete manifestation, and final destiny in this triunity.

Dok ljubav obilježava božanstvo prvog trojedinstva, uzorak predstavlja galaktičku manifestaciju drugog trojedinstva. To što prvo trojedinstvo predstavlja evolutivnim ličnostima, drugo trojedinstvo predstavlja evolutivnim svemirima. Uzorak i ličnost predstavljaju dva bitna ispoljenja djela Prvog Izvora i Centra; i bez obzira na težinu razumijevanja ovih ideja, istina je da su moć-uzorak i brižna osoba jedna te ista kozmička stvarnost; Rajski Otok i Vječni Sin su ravnopravna ali antipodna otkrivenja nepojmljive prirode Univerzalnog Oca-Sile.

Treće Trojedinstvo – duh evolutivnog trojedinstva. Sveobuhvatnost duhovne manifestacije započinje i završava u ovom odnosu, koji se sastoji od:

1. Oca Svih.
2. Sina-Duha.
3. Božanstva Apsoluta.

Od potencije duha do Rajskog duha, sav duh nalazi ispoljenje stvarnosti u ovoj trojedinj vezi čiste biti duha Oca, aktivnih vrijednosti Duha-Sina i neograničenih potencijala duha Božanstva Apsoluta. Egzistencijalne vrijednosti duha imaju praiskonski početak, potpuno ispoljenje i konačnu sudbinu u ovom trojedinstvu.

The Father exists before spirit; the Son-Spirit functions as active creative spirit; the Deity Absolute exists as all-encompassing spirit, even beyond spirit.

The Fourth Triunity—the triunity of energy infinity. Within this triunity there eternalizes the beginnings and the endings of all energy reality, from space potency to monota. This grouping embraces the following:

1. The Father-Spirit.
2. The Paradise Isle.
3. The Unqualified Absolute.

Paradise is the center of the force-energy activation of the cosmos—the universe position of the First Source and Center, the cosmic focal point of the Unqualified Absolute, and the source of all energy. Existentially present within this triunity is the energy potential of the cosmos-infinite, of which the grand universe and the master universe are only partial manifestations.

The fourth triunity absolutely controls the fundamental units of cosmic energy and releases them from the grasp of the Unqualified Absolute in direct proportion to the appearance in the experiential Deities of subabsolute capacity to control and stabilize the metamorphosing cosmos.

Otac postoji prije duha; Sin-Duh djeluje kao aktivan stvaralački duh; Božanstvo Apsolut postoji kao sveobuhvatan duh, štoviše iznad duha.

Četvrto trojedinstvo – trojedinstvo energetske beskonačnosti. U okviru ovog trojedinstva dolazi do vječnosti početaka i završetaka svih energetskih stvarnosti, od prostorne potencije do monote. Ova grupacija obuhvaća:

1. Oca-Duha.
2. Rajski Otok.
3. Neograničeni Apsolut.

Raj je centar aktivacije sile-energije kozmosa – kozmička pozicija prvog Izvora i Centra, kozmičko žarište neograničenog Apsoluta i izvor sve energije. Egzistencijalno prisutan u okviru ovog trojedinstva je energetski potencijal kozmosa-beskonačnosti, od kojeg veliki svemir i glavni svemir predstavljaju jedino nepotpune manifestacije.

Četvrto trojedinstvo apsolutno kontrolira fundamentalne jedinice kozmičke energije i oslobađa iste od stiska Neograničenog Apsoluta u izravnom odnosu s pojavom iskustvenih Božanstava podapsolutnog kapaciteta za kontrolu i stabilizaciju metamorfnog kozmosa.

This triunity *is* force and energy. The endless possibilities of the Unqualified Absolute are centered around the absolutum of the Isle of Paradise, whence emanate the unimaginable agitations of the otherwise static quiescence of the Unqualified. And the endless throbbing of the material Paradise heart of the infinite cosmos beats in harmony with the unfathomable pattern and the unsearchable plan of the Infinite Energizer, the First Source and Center.

The Fifth Triunity—the triunity of reactive infinity. This association consists of:

1. The Universal Father.
2. The Universal Absolute.
3. The Unqualified Absolute.

This grouping yields the eternalization of the functional infinity realization of all that is actualizable within the domains of nondeity reality. This triunity manifests unlimited reactive capacity to the volitional, causative, tensional, and patternal actions and presences of the other triunities.

The Sixth Triunity—the triunity of cosmic-associated Deity. This grouping consists of:

1. The Universal Father.
2. The Deity Absolute.
3. The Universal Absolute.

Ovo trojedinstvo *je* sila i energija.

Beskrajne mogućnosti Neograničenog Apsoluta su centrirane oko apsolutuma Rajskog Otoka, iz kojeg zrače nezamislive agitacije inače statičke nepokretnosti Neograničenog. Beskrajno pulsiranje materijalnog Rajskog srca beskonačnog svemira bije u skladu s nepojmljivim uzorkom i neistraživim planom Beskonačnog Obnovitelja Energije, Prvog Izvora i Centra.

Peto trojedinstvo – trojedinstvo reaktivne beskonačnosti. Ova veza se satoji od:

1. Oca Svih.
2. Univerzalnog Apsoluta.
3. Neograničenog Apsoluta.

Ova grupacija vodi povječnivanju funkcionalne spoznaje beskonačnosti svega što se može aktualizirati u domenima nebožanske stvarnosti. Ovo trojedinstvo ispoljava neograničeni reaktivni kapacitet dobrovoljnim, kauzativnim, naponskim i konfigurativnim djelima i prisutnostima drugih trojedinstava.

Šesto trojedinstvo – trojedinstvo kozmičko-povezanog Božanstva. Ova se grupacija sastoji od:

1. Oca Svih.
2. Božanstva Apsoluta.
3. Univerzalnog Apsoluta.

This is the association of Deity-in-the-cosmos, the immanence of Deity in conjunction with the transcendence of Deity. This is the last outreach of divinity on the levels of infinity toward those realities which lie outside the domain of deified reality.

The Seventh Triunity—the triunity of infinite unity. This is the unity of infinity functionally manifest in time and eternity, the co-ordinate unification of actuals and potentials.

This group consists of:

1. The Universal Father.
2. The Conjoint Actor.
3. The Universal Absolute.

The Conjoint Actor universally integrates the varying functional aspects of all actualized reality on all levels of manifestation, from finites through transcendentals and on to absolutes. The Universal Absolute perfectly compensates the differentials inherent in the varying aspects of all incomplete reality, from the limitless potentialities of active-volitional and causative Deity reality to the boundless possibilities of static, reactive, nondeity reality in the incomprehensible domains of the Unqualified Absolute.

As they function in this triunity, the Conjoint Actor and the Universal Absolute are alike responsive to Deity and to nondeity

Ovo je povezanost Božanstva-u-kozmosu, imanencija Božanstva u odnosu s transcendencijom Božanstva. Ovo je posljednji poseg božanstva na razinama beskonačnosti prema stvarnostima koje leže izvan domene deificirane stvarnosti.

Sedmo Trojedinstvo – trojedinstvo beskonačnog jedinstva. Ovo je jedinstvo beskonačnosti koje se funkcionalno ispoljava u vremenu i vječnosti, ravnopravno ujedinjenje aktuala i potencijala.

Ova grupa se sastoji od:

1. Oca Svih.
2. Sjedinjenog Činitelja.
3. Univerzalnog Apsoluta.

Sjedinjeni Činitelj univerzalno sjedinjuje različite funkcionalne aspekte cjelokupne aktualizirane stvarnosti na svim razinama ispoljenja, od finita kroz transcendentale do apsoluta. Univerzalni Apsolut pruža savršenu kompenzaciju diferencijalima koji počivaju u različitim aspektima nepotpune stvarnosti, od neograničenih potencijalnosti i aktivno-dobrovoljne i kauzativne stvarnosti Božanstva do neograničenih prilika statičke, reaktivne, nebožanske stvarnosti nepojmljivih domena Neograničenog Apsoluta.

Kao funkcija ovog trojedinstva, Sjedinjeni Činitelj i Univerzalni Apsolut jednako reagiraju na prisutnost Božanstva kao

presences, as also is the First Source and Center, who in this relationship is to all intents and purposes conceptually indistinguishable from the I AM.

These approximations are sufficient to elucidate the concept of the triunities. Not knowing the ultimate level of the triunities, you cannot fully comprehend the first seven. While we do not deem it wise to attempt any further elaboration, we may state that there are fifteen triune associations of the First Source and Center, eight of which are unrevealed in these papers. These unrevealed associations are concerned with realities, actualities, and potentialities which are beyond the experiential level of supremacy.

The triunities are the functional balance wheel of infinity, the unification of the uniqueness of the Seven Infinity Absolutes. It is the existential presence of the triunities that enables the Father-I AM to experience functional infinity unity despite the diversification of infinity into seven Absolutes. The First Source and Center is the unifying member of all triunities; in him all things have their unqualified beginnings, eternal existences, and infinite destinies—"in him all things consist."

i nebožanstva, kao što to čini Prvi Izvor i Centar koji se u ovom odnosu u svakom pogledu ne može konceptualno raspoznati od JA JESAM.

Ove aproksimacije adekvatno oslikavaju koncepciju trojedinštava. Kako ne poznajete ultimnu razinu trojedinštava, ne možete u cjelosti razumjeti prvih sedam. Dok smatramo da nije mudro ići u detalje, možemo pomenuti da postoji petnaest trojedinjih veza Prvog Izvora i Centra, od kojih osam nije pomenuto u ovim poglavljima. Ove neobznanjene veze se odnose na stvarnosti, aktualnosti i potencijalnosti koje nadilaze iskustvenu razinu vrhovnosti.

Trojedinštva predstavljaju funkcionalni krug beskonačnosti, ujedinjenje jedinstvenosti Sedam Beskonačnih Apsoluta. Zahvaljujući egzistencijalnom postojanju trojedinštava, Otac-JA JESAM može doživjeti u svom iskustvu jedinstvo funkcionalne beskonačnosti unatoč diversifikaciji beskonačnosti u sedam Apsoluta. Prvi Izvor i Centar je sjedinjujući član svih trojedinosti; u njemu sve ima svoje neuvjetovane početke, vječne egzistencije i beskonačne sudbine – "u njemu sve počiva."

Although these associations cannot augment the infinity of the Father-I AM, they do appear to make possible the subinfinite and subabsolute manifestations of his reality. The seven triunities multiply versatility, eternalize new depths, deitize new values, disclose new potentialities, reveal new meanings; and all these diversified manifestations in time and space and in the eternal cosmos are existent in the hypothetical stasis of the original infinity of the I AM.

TRIODITIES

There are certain other triune relationships which are non-Father in constitution, but they are not real triunities, and they are always distinguished from the Father triunities. They are called variously, associate triunities, co-ordinate triunities, and *triodities*. They are consequential to the existence of the triunities. Two of these associations are constituted as follows:

The Triodity of Actuality. This triodity consists in the interrelationship of the three absolute actuals:

1. The Eternal Son.
2. The Paradise Isle.
3. The Conjoint Actor.

Premda ove povezanosti ne mogu uvećati beskonačnost Oca koji je JA JESAM, one naočigled omogućuju podbeskonačne i podapsolutne manifestacije njegove stvarnosti. Sedam trojedinosti umnožavaju raznolikost, povjećavaju nove dubine, obožanstvljuju nove vrijednosti, obznajuju nove potencijalnosti, otkrivaju nova značenja; i sve ove raznolike manifestacije u vremenu i prostoru i u vječnom kozmosu su egzistencijalne u hipotetičkoj stazi izvorne beskonačnosti JA JESAM.

TRIODITETI

Postoje određeni drugi trojni odnosi koji ne uključuju Oca, ali oni nisu prave trojedinosti i uvijek se razlikuju od trojedinosti koje uključuju Oca. Nazivaju se različitim imenima, kao recimo povezane trojedinosti, ravnopravne trojedinosti ili *trioditi*. Oni predstavljaju posljedicu postojanja trojedinosti. Dvije ovakve veze postoje ovako:

Trioditet Aktualnosti. Ovaj se trioditet sastoji od međuodnosa triju apsolutnih aktuala:

1. Vječnog Sina.
2. Rajskog Otoka.
3. Sjedinjenog Činitelja.

The Eternal Son is the absolute of spirit reality, the absolute personality. The Paradise Isle is the absolute of cosmic reality, the absolute pattern. The Conjoint Actor is the absolute of mind reality, the co-ordinate of absolute spirit reality, and the existential Deity synthesis of personality and power. This triune association eventuates the co-ordination of the sum total of actualized reality—spirit, cosmic, or mindal. It is unqualified in actuality.

The Triodity of Potentiality. This triodity consists in the association of the three Absolutes of potentiality:

1. The Deity Absolute.
2. The Universal Absolute.
3. The Unqualified Absolute.

Thus are interassociated the infinity reservoirs of all latent energy reality—spirit, mindal, or cosmic. This association yields the integration of all latent energy reality. It is infinite in potential.

As the triunities are primarily concerned with the functional unification of infinity, so are triodities involved in the cosmic appearance of experiential Deities. The triunities are indirectly concerned, but the triodities are directly concerned, in the experiential Deities—Supreme, Ultimate, and Absolute. They appear in the emerging power-personality synthesis of

Vječni Sin je apsolut stvarnosti duha, apsolutna ličnost. Rajski Otok je apsolutna kozmička stvarnost, apsolutni uzorak. Sjedinjeni Činitelj je apsolutna stvarnost uma, ravnopravni apsolut stvarnosti duha i egzistencijalno Božanstvo sinteze ličnosti i moći. Ovaj trojni odnos rezultira koordinacijom ukupne sume aktualizirane stvarnosti – stvarnosti duha, stvarnosti kozmosa i umne stvarnosti. On je bezuvjetna aktualnost.

Trioditet Potencijalnosti. Ovaj se trioditet sastoji od veze triju Apsoluta potencijalnosti:

1. Božanstva Apsoluta.
2. Univerzalnog Apsoluta.
3. Neograničenog Apsoluta.

Takva je međupovezanost beskonačnih rezervoara sve latentne energije stvarnosti -- stvarnosti duha, stvarnosti kozmosa i umne stvarnosti. Ova povezanost uzrokuje integraciju sve latentne energije stvarnosti. Ona ima beskonačni potencijal.

Kako se trojedinosti prije svega zanimaju za funkcionalno ujedinjenje beskonačnosti, trioditi se tako posvećuju kozmičkoj pojavi iskustvenih Božanstava. Trojedinosti su nedirektno povezane, dok su trioditi direktno povezani, s iskustvenim Božanstvima – Vrhovnim, Ultimnim i Apsolutnim. Oni se pojavljuju u javljajućoj

the Supreme Being. And to the time creatures of space the Supreme Being is a revelation of the unity of the I AM.

[Presented by a Melchizedek of
Nebadon.]

sintezi između moći i ličnosti u Vrhovnom Biću.
Stvorenjima vremena Svevišnji je otkrivenje
jedinstva JA JESAM.

[Predstavio Melkizedek Nebadona.]